

Pisarze Brigitte Kronauer i Eustachy Rylski odebrali z rąk nadburmistrza Getyngi i prezydenta Torunia Nagrodę Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. S. B. Lindego.

Uroczystość odbyła się w Ratuszu Staromiejskim w Toruniu, w niedzielę 23 czerwca 2013 r. Laureaci otrzymali okolicznościowe dyplomy, medale oraz gratyfikację finansową w wysokości 5.000 euro. Prezydent Torunia wręczył też gościom niespodziankę - specjalne ekslibrisy przygotowane przez toruńskiego grafika Marka Głowackiego.

*- W Toruniu i w Getyndze przekonują nas opinie znawców pisarstwa Brigitte Kronauer, iż na pozornie jednoznaczną rzeczywistość warto popatrzeć z dystansu. Warto też - jak chce tego Eustachy Rylski - zachować szacunek dla przeszłości - **mówił prezydent Torunia Michał Zaleski.**- Inspiracje płynące z dzieł tegorocznych laureatów Nagrody Lindego są odkrywcze, intelektualnie dojrzałe i wymagające. Ale przyjmujemy je z ochotą, bo zobowiązuje nas do tego cała przepojona szacunkiem dla sztuki, kultury i mądrości tradycja Torunia i Getyngi.*

Wręczenie wyróżnienia poprzedziły laudacje laureatów: o pisarstwie Brigitte Kronauer mówił prof. Ernst Osterkamp, o Eustachym Rylskim – prof. dr hab. Radosław Sioma. W swoim wystąpieniu po otrzymaniu nagrody 72-letnia niemiecka pisarka wspomniała na związki, jakie ją łączą z Toruniem i Getyngą. Okazało się, że już w 1962 r. na spotkaniu teatrów lalkowych w Warszawie jej mąż otrzymał od torunian okazały piernik z podobizną ratusza. W Toruniu zmarł też w 1870 r. pisarz Bogumił Goltz, autor „Księgi dzieciństwa”, którą Kronauer przeczytała mieszkając w Getyndze, i która stała się dla niej jedną z ważnych inspiracji twórczych.

- Nie lubię mówić i dlatego zostałem pisarzem. Ale im więcej piszę, tym paradoksalnie coraz więcej muszę mówić – żartował Eustachy Rylski. Komentując laudację prof. Siomy na swój temat stwierdził: *- Całkowicie się zgadzam, jestem pesymistą, ale lubię błyszczeć, w przeciwieństwie do Dostojewskiego, który też był pesymistą, ale pozostawał w mroku.* Podziękował za przyznanie nagrody i stwierdził, że czuje się wzruszony, gdy w naszych czasach ktokolwiek zadaje sobie trud, by poznawać i nagradzać tak marginalną rzeczywistość, jak twórczość literacka. Podczas spotkania można też było kupić najnowszą książkę prozaika, zatytułowaną „Obok Julii”.

Uroczystość uświetnił krótki koncert pieśni polskich i niemieckich w wykonaniu duetu: toruńskiego Flisaka i getyńskiej Gęsiarki. W te symboliczne role wcielili się śpiewaczka Agnieszka Olszewska i skrzypek Wojciech Kołaczyk.

Nagroda Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. Samuela Bogumiła Lindego przyznawana jest od 1996 roku przez władze miejskie dwóch zaprzyjaźnionych miast Torunia i Getyngi. Jest to jedyna polsko-niemiecka nagroda literacka przyznawana autorom, których słowo – jak czytamy w motcie nagrody – „tworzy ideały i wartości, łącząc ludzi, społeczeństwa i narody we wspólnej rozmowie.” Nagroda ma nie tylko wymiar literacki. Jest elementem więzi partnerskich, elementem porozumienia i pojednania oraz przywołaniem tego, co łączy Polaków i Niemców.

Laureatów wyłoniła Kapituła Nagrody im. S. B. Lindego w następującym składzie:

- prof. dr hab. Leszek Żyliński - profesor w Katedrze Filologii Germańskiej, UMK
- dr Krzysztof Ćwikliński - poeta, krytyk literacki, pracownik naukowy UMK
- prof. dr hab. Aleksander Nalaskowski- profesor pedagogiki, UMK
- Michał Staśkiewicz - przedstawiciel prezydenta Torunia w Kapitulce

- prof. dr Claudia Stockinger - Martus- prof. współczesnej literatury niemieckiej na Uniwersytecie w Getyndze
- dr Dagmar Schlapeit-Beck - dyrektor Wydziału Kultury i Polityki Społecznej Miasta Getyngi
- prof. Matthias Freise, Uniwersytet w Getyndze

Brigitte Kronauer, urodzona w 1940 roku, studiowała germanistykę i pedagogikę, a pisać zaczęła już w latach młodości. Po krótkim okresie pracy w szkole, w roku 1974 zamieszkała w Hamburgu i żyje z pisania. Publikuje wyłącznie utwory prozatorskie, które charakteryzują się wyrafinowanym kunsztem narracyjnym, wysoko ocenianym przez recenzentów. Jej opowieści często niezbyt „przylegają” do tzw. obiektywnej rzeczywistości. Postaci z jej utworów, często jaskrawo przeciwstawione w działaniu i myśleniu, pozwalają na ukazanie zmiennych perspektyw narracyjnych oraz zaznaczenie dystansu do pozornie jednoznacznej i danej z góry rzeczywistości. Akcja wielu powieści jest tylko pretekstem do ukazania świata uczuć i wyobrażeń, do przeżywania odbieranego świata w różnych konstelacjach świadomościowych. Wśród najważniejszych dla niej pisarzy wymienia m.in. Josepha Conrada i Roberta Walsera.

Kronauer jest laureatką wielu nagród literackich, m.in. wysoko cenionych w Niemczech nagrody im. Heinricha Bölla (1989), im. Josepha Breitbacha (1998), im. Georga Büchnera (2005), im. Jean Paula (2011). Oprócz tego kilkakrotnie powoływano ją na profesury poetyki m.in. na uniwersytetach w Heidelbergu, Tybindze i Zurychu. Jej twórczość dotychczas nie była przekładana na język polski.

Najważniejsze utwory: Frau Mühlenbeck im Gehäus (1980), Rita Münster (1983), Die Frau in den Kissen (1990), Teufelsbrück (2000), Verlangen nach Musik und Gebirge (2004), Zwei schwarze Jäger (2009), Favoriten. Aufsätze zur Literatur (2010).

Eustachy Rylski, urodzony w 1944 roku prozaik, dramaturg, eseista, dzieciństwo spędził w okolicach Jeleniej Góry, następnie uczył się w Karpaczu i Wałbrzychu. Później pracował m.in. jako robotnik budowlany, urzędnik, instruktor kulturalny. Mieszkał w Brzegu i Wrocławiu. W 1978 roku przeniósł się do Warszawy, gdzie początkowo podjął pracę w szkolnictwie zawodowym, a potem trudnił się remontem mieszkań. Obecnie mieszka w Chotomowie pod Warszawą.

Autor głośnego, zawierającego dwie mikropowieści historyczne, opublikowanego w roku 1984 debiutu „Stankiewicz. Powrót”, który przyniósł mu uznanie krytyków i czytelników, a także opinię jednego z najciekawszych pisarzy współczesnych, mistrza w tworzeniu pasjonujących fabuł. Trzy lata później opublikował tom opowiadań „Tylko chłód”, po wydaniu którego na lat blisko dwadzieścia zaprzestał pisanie prozy, koncentrując się wyłącznie na twórczości dramatycznej. Powstały wówczas takie dramaty jak „Chłodna jesień” (1989), „Wilk kazański” (1996), „Netta” (1997), „Co nie jest snem” (1999) i „Dzień podróży” (2004). W roku 2004 opublikował nową powieść „Człowiek w cieniu”, a rok później osadzoną w realiach epoki napoleońskiej powieść „Warunek”. W roku 2007 wydał tom opowiadań „Wyspa”, a dwa lata później zbiór esejów „Po śniadaniu”, a w 2010 kolejną powieść „Na grobli”.

Twórczość Rylskiego, mająca przede wszystkim charakter psychologiczno-społeczny i obyczajowy, postrzegana jest jako tradycyjna w formie i wyrazie, jako ostentacyjnie niechętna wszelkim artystycznym awangardom, jako nacechowana szacunkiem dla przeszłości. Sam pisarz niejednokrotnie wskazywał na Jarosława Iwaszkiewicza jako na jej literackiego patrona.

Nominowany do Nagrody Literackiej „Nike”, uhonorowany Nagrodą Literacką im. Józefa Mackiewicza, odznaczony Złotym Medalem „Gloria Artis”. Jego utwory tłumaczone były na języki: rosyjski, niemiecki, francuski, włoski, hiszpański i węgierski.

[Lista dotychczasowych laureatów Nagrody Lindego](#)

Nagroda Lindego 2013

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)